

Stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru k návrhu nařízení Rady, kterým se mění nařízení (ES) č. 1698/2005 o podpoře pro rozvoj venkova z Evropského zemědělského fondu pro rozvoj venkova (EZFRV)

KOM(2006) 237 v konečném znění -2006/0082 (CNS)

(2006/C 325/08)

Dne 13. července 2006 se Rada, v souladu s čl. 37 a čl. 299 odst. 2 Smlouvy o založení Evropského společenství, rozhodla konzultovat Evropský hospodářský a sociální výbor ve věci výše uvedené.

Specializovaná sekce Zemědělství, rozvoj venkova, životní prostředí, kterou Výbor pověřil přípravou prací na toto téma, přijala stanovisko dne 8. listopadu 2006. Zpravodajem byl pan KIENLE.

Na 431. plenárním zasedání, které se konalo ve dnech 13. a 14. prosince 2006 (jednání ze dne 13. prosince), přijal Evropský hospodářský a sociální výbor následující stanovisko 127 hlasy pro, 3 hlasy proti a 4 členové se zdrželi hlasování.

1. Shrnutí závěrů a doporučení

1.1 Návrh na změny dvou článků nařízení o EZFRV je podle názoru EHSV logickým důsledkem rozhodnutí Rady o finančním výhledu na období let 2007 – 2013. Diferencované zohledňování ekonomické síly členského státu je při přidělování prostředků z fondů soudržnosti smysluplné. Výjimka z povinnosti spolufinancování pro Portugalsko je vzhledem k uvedené situaci přijatelná.

1.2 EHSV využívá předložení návrhu Komise rovněž k tomu, aby se pozorně zaměřil na snížení prostředků z EZFRV, o němž rozhodla Evropská rada, a na zvláštní opatření pro některé členské státy týkající se výše a struktury prostředků na rozvoj venkova.

2. Úvodní poznámky

2.1 Finanční rámec EU 2007 – 2013

2.1.1 Dne 19. prosince 2005 se představitelé států a vlád EU po několikaměsíčních jednáních dohodli na finančním rámci pro EU na roky 2007 – 2013. Kompromis, který byl realizován v interinstitucionální dohodě mezi Evropským parlamentem, Radou a Evropskou komisí ze dne 14. června 2006, zahrnoval kromě finančních prostředků v jednotlivých položkách řadu dalších opatření.

2.2 Existující právní základ nařízení o EZFRV

2.2.1 Některé z těchto dohod se týkají podpory rozvoje venkova, která je zakotvena v nařízení (ES) č. 1698/2005 o podpoře pro rozvoj venkova z Evropského zemědělského fondu pro rozvoj venkova (EZFRV) přijatém dne 20. září 2005.

2.2.2 Dohody uzavřené v prosinci 2005 mají být na návrh Komise zapracovány do nařízení (ES) č. 1698/2005 (nařízení

o EZFRV). Předmětem tohoto návrhu Komise je tedy změna nařízení o EZFRV tak, aby části textu nařízení o EZFRV, které jsou dosud v rozporu s finanční dohodou z prosince 2005, byly upraveny podle formulací této dohody.

3. Obsah návrhu Komise

3.1 Cíl návrhu Komise

3.1.1 Evropská komise chce tímto návrhem nastolit soulad mezi rozhodnutím Rady o finančním výhledu na období let 2007 – 2013 ze dne 19. prosince 2005 a nařízením o EZFRV. Proto mají být změněny dva články nařízení o EZFRV. Plánované změny se týkají čl. 69 odst. 6 a čl. 70.

3.2 Omezení prostředků z fondu na podporu soudržnosti

3.2.1 Současné nařízení o EZFRV omezuje celkové roční dotace z fondu na podporu soudržnosti (včetně prostředků z EZFRV) pro jednotlivé členské státy na maximálně 4 % HDP příslušného členského státu (nařízení o EZFRV čl. 69 odst. 6). V rozhodnutí Rady o finančním výhledu na období let 2007 – 2013 (bod 40) jsou celkové roční dotace z fondů, které podporují soudržnost, omezeny podle průměrného HND (hrubý národní důchod) na osobu na rozmezí hodnot 3,2398 % a 3,7893 % HDP.

3.3 Předpisy pro výpočet omezení prostředků z fondů na podporu soudržnosti

3.3.1 V rozhodnutí Rady o finančním výhledu na období let 2007 – 2013 jsou uvedena další technická opatření. Horní hranice převodu tak má být za každé zvýšení průměrného HND na osobu o 5 procentních bodů ve srovnání s průměrem EU v období let 2001 – 2003 snížena o 0,09 procentních bodů HDP.

3.3.2 Rozhodnutí dále stanoví, že v roce 2010 proběhne přezkum. Pokud se přitom zjistí, že se kumulovaný HDP příslušného členského státu let 2007 – 2009 odchýlil (i v důsledku změn směnných kurzů) o více než 5 % od odhadovaného kumulovaného HDP, částky přidělené danému členskému státu na uvedené období se podle toho upraví. To však pouze do maximální celkové částky 3 mld. eur – ať kladně nebo záporně.

3.3.3 Dále budou učiněna opatření pro správné zohlednění hodnoty polského zlotého.

3.4 Částečná výjimka z povinnosti spolufinancování pro Portugalsko

3.4.1 Nařízení o EZFRV v článku 70 stanoví, že prostředky z EZFRV budou poskytovány pouze jako příspěvek a pro jednotlivé státy bude spolufinancování (v různé výši) povinné. Finanční dohoda z prosince 2005 však Portugalsku v rámci rozvoje venkova přidělila částku 320 mil. eur, která nemusí být spolufinancována státem (bod 63). Tato dohoda má být na návrh Komise zpracována do nynějšího článku 70 nařízení o EZFRV. V odstavci 4 je formulována výjimka pro nejdlejší regiony a regiony na menších ostrovech v Egejském moři, podle které může být sazba příspěvku z EZFRV zvýšena na 85 %. Ve stejném odstavci má být tedy zakotvena výjimka, že Portugalsko nemusí spolufinancovat částku 320 mil. eur z prostředků EZFRV.

4. Obecné připomínky

4.1 Soulad právních základů je nutný

4.1.1 EHSV zdůrazňuje, že soulad právních základů je nepopíratelně nutný. Návrh Komise na změnu nařízení (ES) č. 1698/2005 o podpoře pro rozvoj venkova z Evropského zemědělského fondu pro rozvoj venkova (EZFRV) je logickým důsledkem rozhodnutí Rady o finančním výhledu na období let 2007 – 2013. Formulace v návrhu Komise odpovídají rozhodnutím přijatým Radou v prosinci 2005 a jsou logicky začleněny do struktury nařízení o EZFRV.

4.2 Hodnocení obsahu rozhodnutí Rady o finančním výhledu je možné

4.2.1 Díky návrhu nařízení dostává nyní Evropský parlament, Evropská komise i Výbor regionů a EHSV příležitost vyjádřit se k rozhodnutím Rady o finančním výhledu také z hlediska obsahu, pokud již tato rozhodnutí nejsou obsažena v interinstitucionální dohodě.

4.3 Posílení politiky soudržnosti EU

4.3.1 EHSV se vždy hlásil k cílům soudržnosti, která má posílit hospodářskou a sociální soudržnost v EU a zmenšit rozdíly v rozvoji mezi regiony. Konvergenční cíl jako důležitá součást politiky soudržnosti uvádí, že podporováním podmínek

a faktorů na podporu růstu nejméně rozvinutých členských států a regionů bude docíleno přiblížení k průměru EU.

4.3.2 EHSV poukazuje na to, že politika soudržnosti je uskutečňována pomocí fondů (Evropský fond pro regionální rozvoj (EFRR), Evropský sociální fond (ESF), fondy soudržnosti) a přístup k nim se řídí podle ekonomické síly a situace regionu. Regiony, které vykazují regionální HDP nižší než 75 % průměru EU, mají v rámci konvergenčního cíle nárok na podporu, zatímco všechny ostatní regiony mají přístup k podpoře v rámci cílů regionální konkurenceschopnosti a zaměstnanosti. Ve 25 zemích EU je konvergenčními regiony 86 regionů v 18 členských státech. Vedle 9 z 10 nových států EU (kromě Kypru) se konvergenční regiony nacházejí také v Německu, Španělsku, Francii, Velké Británii, Portugalsku, Belgii, Rakousku, Řecku a Itálii.

4.3.3 EHSV vítá opatření na diferencované zohledňování ekonomické síly členského státu při výpočtu horní hranice pro přidělení prostředků politiky soudržnosti. Diferenciace místo paušálního omezení na 4 % odpovídá myšlence konvergence i struktuře podpory, která nejméně rozvinutým členským státům přinese relativně více prostředků. Proto má smysl i horní hranice v závislosti na ekonomické síle země.

4.4 Podpora rozvoje venkova musí být z hlediska výše a struktury přiměřená

4.4.1 Druhý pilíř společné zemědělské politiky, podpora rozvoje venkova, je podle názoru EHSV nanejvýš důležitá politika, jejíž význam se v posledních letech právem zvýšil a musí dále růst. Tento fakt se vyskytuje také ve vyjádřeních Komise a členských států, avšak tato politická prohlášení o záměrech se neodrážejí v odpovídajícím finančním rámci druhého pilíře ve finančním období 2007 – 2013. EHSV to považuje za mimořádně kritické a touto problematikou se bude na pří vhodné příležitosti zabývat.

4.4.2 Při jednáních o finančním výhledu 2007 – 2013 mohlo více států pro sebe docílit zvláštních opatření týkajících se výše a struktury prostředků na rozvoj venkova. Z celkových 69,75 mld. eur na rozvoj venkova bylo 4,07 mld. eur zvlášť přiděleno osmi zemím. Rakousko dostalo 1,35 mld. eur, Švédsko 820 mil. eur, Irsko a Itálie po 500 mil. eur, Finsko 460 mil. eur, Portugalsko 320 mil. eur, Francie 100 mil. eur a Lucembursko 20 mil. eur. EHSV bere na vědomí, že toto neplánované přidělení prostředků je politický ústupek, který ale vyjadřuje význam rozvoje venkova v těchto státech a zájem o něj. Vedle zásadní problematiky mimořádného přidělení prostředků v rámci jednání v tomto rozsahu vidí EHSV také nebezpečí rozštěpení politiky rozvoje venkova v důsledku rozdílného přidělování prostředků a rozdílného zájmu jednotlivých členských států.

4.4.3 Vzhledem k tomu, že EHSV zná obtížnou situaci Portugalska, jak byla vylíčena již ve zprávě Komise o stavu portugalského zemědělství (KOM(2003) 359 v konečném znění ze dne 19. června 2003), akceptuje dohodu Rady vyjmout Portugalsko z povinnosti spolufinancování částky 320 mil. eur. Zásada

spolufinancování prostředků na podporu rozvoje venkova je správná, ale není to dogma. EHSV bude i v budoucnu kriticky posuzovat v jednotlivých případech výši a strukturu spolufinancování a příslušné výjimky.

V Bruselu dne 13. prosince 2006.

předseda

Evropského hospodářského a sociálního výboru

Dimitris DIMITRIADIS

Stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru k návrhu nařízení Evropského parlamentu a Rady, kterým se mění nařízení (ES) č. .../... o údajích týkajících se potravin z hlediska jejich nutriční hodnoty a vlivu na zdraví

KOM(2006) 607 v konečném znění – 2006/0195 (COD)

(2006/C 325/09)

Dne 10. listopadu 2006 se Rada, v souladu s článkem 95 Smlouvy o založení Evropského společenství, rozhodla konzultovat Evropský hospodářský a sociální výbor ve věci výše uvedeně.

Dne 25. října 2006 předsednictvo Výboru pověřilo specializovanou sekci Zemědělství, rozvoj venkova, životní prostředí přípravou podkladů Výboru na toto téma.

Vzhledem k naléhavé povaze práce Evropský hospodářský a sociální výbor jmenoval **pana Gkofase** hlavním zpravodajem na 431. plenárním zasedání, které se konalo ve dnech 13. a 14. prosince 2006 (jednání ze dne 13. prosince), a přijal následující stanovisko 110 hlasy pro, 3 hlasy proti a 16 členů se zdrželo hlasování.

1. Závěry a doporučení

1.1 EHSV vítá návrh Komise na změnu článku 25 nařízení o údajích týkajících se potravin, jenž předznamenává postup projednávání ve Výboru za účelem přijetí opatření nezbytných k provedení nařízení.

1.2 EHSV souhlasí se začleněním odstavců 3 a 4 do článku 25, neboť upravují používání nového regulativního postupu s kontrolou pro přijetí opatření obecné povahy určených ke změně jiných než podstatných prvků nařízení o údajích týkajících se potravin. Tato změna je nezbytná pro doplnění postupu, jež odstavce upravují.

1.3 EHSV schvaluje použití nového regulativního postupu s kontrolou na příslušné články nařízení o údajích týkajících se potravin, neboť nový postup je jasnější a efektivnější než předchozí postup.

1.4 EHSV se domnívá, že by nařízení o údajích týkajících se potravin z hlediska jejich nutriční hodnoty a vlivu na zdraví,

které se používají při označování a obchodní úpravě potravin a v reklamě na potraviny, mělo být bezodkladně provedeno. V této souvislosti EHSV klade důraz na to, že je důležité zabezpečit, aby použití nového regulativního postupu na určité články nařízení o údajích týkajících se potravin nevedlo k příliš zdoluhavým postupům, které by zabránily účinnému a včasnému provedení nařízení.

1.5 EHSV se domnívá a upozorňuje na to, že v budoucnosti by se Komise měla zabývat otázkou zjednodušení regulativního rámce v souvislosti s bezpečností potravin a ochranou spotřebitele. EHSV vítá záměr Komise revidovat a aktualizovat stávající legislativu EU o označování potravin⁽¹⁾ a zdůrazňuje význam zjednodušení a objasnění stávajících ustanovení o označování z hlediska lepší regulace.

1.6 EHSV vítá zavedení jakéhokoli evropského regulativního rámce, který by posloužil jak zájmům na ochranu spotřebitele, tak podpořil harmonizaci a účinné fungování vnitřního trhu.

⁽¹⁾ Obecné požadavky na označování potravin jsou stanoveny v horizontální legislativě (směrnice 2000/13/ES a související texty), přičemž většina ustanovení pochází z roku 1978. Vertikální legislativa zahrnuje další zvláštní ustanovení.